

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Р1 737/2019
22.01.2020. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија Јасминке Станојевић, председника већа, Бисерке Живановић и Споменке Зарић, чланова већа, у парници тужиле АА из ..., с. ..., чији је пуномоћник Горан Стошић, адвокат из ..., против туженог „ББ“ а.д. ..., ради исплате, одлучујући о сукобу стварне надлежности између Основног суда у Врању и Привредног суда у Лесковцу, на седници одржаној 22.01.2020. године донео је

РЕШЕЊЕ

За суђење у овој парници стварно је надлежан Основни суд у Врању.

Образложење

Тужила је поднела тужбу Основном суду у Врању, против туженог „ББ“ АД ..., ради исплате по основу неисплаћене зараде. Основни суд у Врању се решењем П 275/19 од 06.08.2019. године, огласио се стварно ненадлежним за поступање у овој парници и по правноснажности решења предмет је уступио Привредном суду у Лесковцу, као стварно и месно надлежном суду.

Привредни суд у Лесковцу није прихватио стварну надлежност, већ је списе уз акт П бр. 646/19 од 17.12.2019. године, доставио Врховном касационом суду ради решавања сукоба надлежности, сматрајући да је за поступање у овој правној ствари надлежан Основни суд у Врању.

Решавајући настали сукоб стварне надлежности, на основу члана 30. став 2. Закона о уређењу судова ("Службени гласник РС", број 116/08 ... 88/18) и члана 22. став 2. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, број 72/11, 55/14 и 87/18), Врховни касациони суд је нашао да је за поступање у овом предмету стварно надлежан Основни суд у Врању.

У конкретном случају правноснажним решењем Привредног суда у Лесковцу Ст 8/2018 од 25.07.2018. године, отворен је стечајни поступак над стечајним дужником „ББ“ АД ..., усвојен је унапред припремљени План реорганизације и обустављен поступак стечаја над стечајним дужником „ББ“ АД ...

Одредбом члана 25. став 1. тачка 1. Закона о уређењу судова прописано је да привредни суд у првом степену суди у споровима између домаћих и страних привредних друштава, предузећа, задруга и предузетника и њихових асоцијација

(привредни субјекти), у споровима који настану између привредних субјеката и других правних лица у обављању делатности привредних субјеката, као и када је у наведеним споровима једна од странака физичко лице, ако је са странком у односу материјалног супарничарства, док је ставом 1. тачка 4. истог члана прописано да привредни суд у првом степену суди, између осталог и у споровима поводом реорганизације, судске и добровољне ликвидације и стечаја, осим спорова за утврђење постојања заснивања и престанка радног односа који су покренути пре отварања стечаја. Применом члана 22. став 2. Закона о уређењу судова, основни суд у првом степену суди у грађанскоправним споровима, ако за поједине од њих није надлежан други суд и води извршне и ванпарничне поступке за које није надлежан неки други суд, а према ставу 3. истог члана, основни суд у првом степену, између осталог, суди споровима поводом заснивања, постојања и престанка радног односа, о правима, обавезама и одговорностима из радног односа и о накнади штете коју запослени претрпи на раду или у вези са радом.

Законом о стечају („Службени гласник РС“, број 104/09,... и 95/18), уређени су услови и начин покретања и спровођења стечаја над правним лицима, па је одредбом члана 1. став 2. одређено да се стечај, у смислу овог закона, спроводи банкротством или реорганизацијом. Под банкротством се подразумева намирење поверилаца продајом целокупне имовине стечајног дужника, односно стечајног дужника као правног лица (став 3. истог члана), а под реорганизацијом се подразумева намирење поверилаца према усвојеном плану реорганизације и то редефинисањем дужничко-поверилачких односа, статусним променама дужника или на други начин који је предвиђен планом реорганизације (став 4.). Одредбом члана 160. став 3. Закона о стечају је прописано, да, ако се унапред припремљени план реорганизације на рочишту усвоји, стечајни судија ће решењем истовремено отворити стечајни поступак, потврдити усвајање унапред припремљеног плана реорганизације и обуставити стечајни поступак. Одредбом члана 167. став 4. Закона о стечају, прописано је да правноснажношћу решења о потврђивању усвајања плана реорганизације у стечају, престају све последице отварања стечајног поступка, а у називу стечајног дужника брише се ознака „у стечају“.

Доношењем решења којим се поступак стечаја обуставља због потврђивања усвајања унапред припремљеног плана реорганизације, стечајни поступак се обуставља у целисти, а у односу на правно лице ранијег стечајног дужника, престају све правне последице отварања и вођења стечајног поступка, због чега нема места примени одредаба Закона о уређењу судова, у погледу стварне надлежности привредног суда у споровима поводом стечаја или реорганизације.

Имајући у виду да се у конкретном случају ради о спору између физичког и правног лица, да је против туженог правног лица обустављен поступак стечаја, због извршења плана реорганизације, а да је предмет спора потраживање тужиље на име неисплаћене зараде, произлази да се не ради о субјектима из члана 25. став 1. тачка 1. Закона о уређењу судова, нити о спору из тачке 4. истог става, па је, применом члана 22. став 3. Закона о уређењу судова, за суђење у овој правној ствари стварно надлежан основни суд.

Из наведених разлога, на основу одредбе члана 22. став 2. Закона о парничном поступку, одлучено је као у изреци.

**Председник већа–судија
Јасминка Станојевић,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић